

những điều này đều có trong 24 thiên oai nghi. Trong quân đội, người ta gọi là quân giai, quân kỷ.

Ngoài ra, người tu sĩ còn vì những lý do sau mà nỗ lực tu tập :

- Vì muốn tiêu diệt hoặc nghiệp.
- Vì muốn sanh các phước huệ.
- Vì muốn hộ trì ba tụ tịnh giới.
- Vì muốn mở rộng Tứ Hoàng Thệ Nguyên.
- Vì muốn nhiếp giữ thân tâm.
- Vì muốn lợi mình , lợi người.

- Vì muốn giữ sơ phát tâm.
- Vì muốn trọn thành Phật Đạo.

Đó chính là những nguyên nhân khiến cho người tu sĩ đủ can đảm chịu đựng mọi gian khổ, vượt qua mọi thử thách, tinh tấn tu hành để viên thành Phật Đạo.

Tỳ Kheo Ni Thích Phước Thanh

TRĂNG VẮNG SÁNG

Nguyễn văn Hiếu

Tôi bước theo từng tấm đá rồi vòng vèo qua bờ đất rộng, bãi cỏ đã ở trước mắt. Cỏ rất cao, toàn là lau đại. Mùa thu đến, chúng đã héo tàn nhưng không gục đổ. Mặt trăng đang mọc ở bên kia bãi cỏ, một nửa vòng tròn rõ to, đó là một nửa vàng non mịn màng, non tươi phẳng phất những hơi sương, trong sạch không một chút quầng. Trên bãi cỏ bỗng nổi lên một lớp sáng vàng, khiến tôi tưởng vầng trăng ấy mọc từ trong cỏ vàng nên mới nhuộm được màu sắc ấy.

Tôi đắm đắm ngắm trăng, cố quên đi những chuyện buồn phiền. Vầng trăng lại chợt có lẫn màu phấn hồng, dường như đang ráng sức vượt lên khỏi lùm cây, song khó nhọc biết bao! Lùm cây đang níu kéo vầng trăng, vầng trăng đã kéo thành một hình chóp nón, cuối cùng chỉ trong nháy mắt đã vọt lên cao. Trên bãi cỏ lúc này là một lớp màu đỏ quýt nhạt nhợt đến thương cảm, hơn nữa cái nhạt ấy vẫn còn tiếp tục, cuối cùng đã nhạt thành không có màu sắc. Vầng trăng hoàn toàn thành một tấm gương trong suốt. Bãi cỏ cũng ôn hòa dịu dàng như mặt nước hồ thu. Tôi đã từng thấy mặt trời mọc trên biển buổi sáng êm êm. Tôi cũng đã

từng nhìn mặt trời lặn buông dài trên một dòng sông lớn. Nhưng cảnh ấy làm sao mà mê hồn như trăng lên trên đồng cỏ này.

Tôi hết sức ngạc nhiên: bầu trời mênh mông có được vầng trăng này, bầu trời trở nên vững chãi. Đồng cỏ có vầng trăng này, đồng cỏ tỏ ra hây hây mუმ mუმ. Tôi hồi hận, đến bây giờ mới hiểu sâu sắc đêm nay và vầng trăng đêm nay.

Tôi nhắm mắt lại, nhắm từ từ, cảm thấy ánh trăng leo qua tóc mình, bò lên hàng mi, chân trăng rón rén, khiến tôi không dám thở mạnh, người tôi chột ngay tê. Mở mắt ra, tôi hoàn toàn như tắt lịm, trên người tôi toàn như có cái gì đóm đóm, đong đưa, dưới chân tôi cũng có cái đang ù à. Quay nhìn lại, thì ra sau lưng tôi là rặng liễu, là cỏ, bóng râm trải dưới đất từng khoang, lớp lớp lồng nhau rõ nét, đậm nhạt xen kẻ rõ ràng.... Không biết từ lúc nào, gió nổi lên, mặt cỏ bỗng bênh dữ tợn, cả thế giới sáng dậy âm vang, thanh điệu rất dài, rất xa. Màn đêm càng thêm thân bí. Tôi gần như sắp hóa thành hạc lên tiên. Bước chân tôi kéo đi vào trong bãi cỏ, tôi như say, loạng choạng, ngồi nhùn người ra trong bụi rậm. Ánh trăng soi tôi, cỏ dậy sóng,